

26 mei 2024

DE HEILIGE GEEST VAN GOD EN ONZE DAGELIJKSE DINGEN

Exodus 25, vers 1 t/m 8 en 31, vers 1 t/m 11

Vorige week hebben wij Pinksteren gevierd, de komst (uitstorting) van de Heilige Geest. Ik ben eigenlijk benieuwd: is het u gelukt om die vreugde, de gloed van Pinksteren een beetje vast te houden in de afgelopen week? Ik hoor nog wel eens van Opwekkingsgangers dat men het verlangen heeft om dat gevoel van Opwekking nog even vast te houden, maar ja... na de Tweede Pinksterdag werd het weer gewoon dinsdag... En daarna hadden sommige jongeren misschien weer een examendag. Of moest je gewoon weer met de stofzuiger door het huis. Of je melden op je werk. Eigenlijk weer helemaal terug bij af. Of?

Ik denk dat Exodus 31 u en jou kan helpen om wat wij vorige week met Pinksteren hebben gevierd vast te houden. Dat die gloed van Pinksteren dus echt niet langzaamaan hoeft uit te doven, maar kan blijven. Gewoon als je morgen weer op school zit. Of als je op je werk bent. Of thuis. Of waar dan ook. Want die persoon waarover we uit de Bijbel lazen, Besaleël was door de Geest van God vervuld... gewoon in zijn dagelijkse werk als timmerman. Waarschijnlijk was hij een soort opzichter, een projectleider. God had hem daartoe aangesteld. Er staat zelfs dat God hem daarvoor had *geroepen*. Geroepen om de zending in te gaan? Om in de kerk te gaan werken? (Dat zou welkom zijn, want er zijn grote predikantentekorten.) Nee, God had Basaleël *geroepen* en *van Zijn Geest gegeven* om op de bouwplaats te zijn. Gods Geest was volgens mij echt aanwezig op Opwekking en ook hier in de kerk elke zondag – laten wij daarvoor danken! – maar Gods Geest is misschien net zo krachtig aan het werk als je morgen weer over je schoolboeken gebogen zit, of als je de was aan het wegwerken bent, of als je een balans aan het maken bent. Daar gaat het in de preek.

Even vanuit wat wij vorige week met Pinksteren hebben gevierd de stap maken naar die Basaleël uit ons Bijbelgedeelte. Rond Pinksteren lezen wij meestal uit het Nieuwe Testament, omdat het daarin veel over de Heilige Geest gaat. Afgelopen zondag lazen wij uit Handelingen 2 de bekende Pinkstergeschiedenis over de uitstorting van de Heilige Geest: hoe de Geest verscheen in wind en in vuur en de leerlingen van Jezus in allerlei talen liet spreken. Nu, vaak wordt er in de weken na Pinksteren verder gelezen uit het boek Handelingen, of uit de brieven van bijvoorbeeld Paulus over het werk van de Heilige Geest. We gaan mee in de beweging die met Pinksteren is ingezet: dat God door Zijn Geest allerlei mensen tot bekering brengt en levens verandert. Mensen komen tot geloof in Jezus, komen

tot inkeer, doen belijdenis van hun zonden en belijden dat zij zonder Gods redding en liefde niet kunnen en ook niet willen. Allerlei mensen worden door de Geest van God aangeraakt, omgedraaid en beginnen een nieuw leven. Nu, het boek Handelingen vertelt er allemaal voorbeelden van en je ziet het 'werkterrein' van de Geest al lezende steeds groter worden: niet alleen in Jeruzalem wordt over Jezus verteld, maar ook in Samaria. Maar ook langs die eenzame weg richting Egypte (Filippus en de eunuch uit Afrika, de eerste Afrikaan die werd gedoopt). Maar ook in West Turkije komen mensen tot geloof. Paulus steekt zelfs over naar Europa om over Jezus te gaan vertellen. En steeds meer mensen gaan geloven en geven hun leven aan Jezus.

Maar voordat dit alles met Pinksteren gebeurde en in de tijd daarna uitgroeide, horen wij over de Heilige Geest ook in het Oude Testament. Zoals hier vanmorgen bij Besaleël. Besaleël was met alle andere Israëlieten door de woestijn aan het trekken, nadat God hen had bevrijd uit Egypte. Ze zijn op dit moment aangekomen bij de berg Sinaï en ontvangen daar wetten van God. Maar God geeft naast allemaal wetten ook de opdracht om voor Hem een tent, een heiligdom te maken. Besaleël krijgt hierover de verantwoordelijkheid en daarvoor werd hij vervuld met Gods Geest.

Maar je hoort bijvoorbeeld ook over de Geest van God bij de richters en de koningen, bij leiders van het volk. Simson, die spierbonk, werd ook vervuld met de Geest van de HEERE, zo vertelt het boek Richteren. Maar ook koning Saul. En koning David. Wat is dat? Wat moet je je daarbij voorstellen? Zijn dat druppels die hier en daar in de geschiedenis vallen, voordat die stromen van zegen straks met Pinksteren als plasregens zullen neerkomen? Druppeltjes die al iets laten zien van de stortbui, de uitstorting van de Heilige Geest die eeuwen later zal komen? Nu, zo zou je het kunnen zien. Maar ik moet nog aan iets anders denken..., want op de eerste bladzijde van de Bijbel werd al over de Heilige Geest gesproken. Genesis 1:2, bij de schepping: 'in het begin schiep God de hemel en de aarde.' De aarde nu was woest en leeg en duisternis lag over de watervloed; en

de Geest van God zweefde boven het water... Gods Geest was al aanwezig bij de schepping. Ja, dat kan niet anders, want God – de Vader, Zoon en Heilige Geest – was er altijd al en God verandert nooit. (Gelukkig niet!) Maar de Geest van God was er dus toen al bij, toen God ging scheppen.

Gods Geest kwam met Pinksteren op een heel bijzondere manier, als een stortregen over heel veel mensen. Maar Hij was er dus al vanaf het allereerste begin, bij de schepping. Want Gods Geest heeft alles te maken met scheppen, met nieuw maken. Nu, *en daarom werd die Besaleël nu ook geroepen door God*. Besaleël moest ook aan de slag. Hij ging ook scheppen. Een prachtige woning voor God maken, de tabernakel waarin God onder de mensen zou gaan wonen tijdens de woestijnreis. En voor deze bijzondere creatie, dit stukje scheppingswerk, kwam de

Heilige Geest over Besaleël. Gods Geest, de scheppende, alles nieuw makende Geest, zal Besaleël helpen om zijn stukje vakmanschap tot iets heel moois te maken.

Weet je waarom ik dit nu zo mooi vind om aan u en jou te vertellen? Het werk van de Heilige Geest heeft dus niet alleen te maken met zending, met vertellen over Jezus, met bekering... Gods Geest wil ook in jou werken als jij deze week een examen hebt te maken, of als je de keuken weer eens een goede beurt zal geven. Of als je voor de klas staat, of misschien deze week achter je bureau zit.

Ik heb het vermoeden dat wij christenen soms een beetje een gespleten persoonlijkheid hebben, doordat geloof en het gewone leven wat los van elkaar worden gezien. Er zijn christenen die christen zijn op zondag en doordeweeks gewoon hun eigen leven leven, maar zo scherp bedoel ik het eigenlijk niet eens. (Dat doet u natuurlijk niet 😊) Nee, ik bedoel dat wij werk, gezin, familie, hobby's, gezondheid als het 'gewone dagelijkse leven' hebben ingedeeld en dat geloof vooral heeft te maken met 'bidden, naar de kerk gaan, Bijbellezen, een kring bezoeken of catechisatie'. Twee verschillende stukjes van ons leven – het dagelijks leven en het geloof - waarbij wij dan ook vaak het gevoel hebben dat wij aan het tweede stukje te weinig aandacht besteden en eigenlijk meer zouden moeten bidden, maar zouden moeten Bijbellezen enzovoort... Nu, sommigen weten deze twee stukjes van het leven te integreren, door bijvoorbeeld ook christen te zijn op je werk door te getuigen, of je collega te vertellen dat hij niet meer moet vloeken. Of door om een zegen te vragen voor je proefwerk, voordat je daarvoor gaat leren. Of door je puberkind te vergeven als hij weer de deur heeft open laten staan en weer zijn spullen niet heeft opgeruimd. Dan komen die verschillende stukjes van 'geloof' en 'het gewone leven' al wat dichterbij elkaar. Maar wat zien wij hier nu bij Besaleël? Zo mooi(!): *je kunt God ook dienen door een prachtige tabernakel te bouwen. Door gewoon op de bouwplaats je best te doen.* Want Gods Geest – zo zie ik hier in ons Bijbelgedeelte - wil blijkbaar ook helpen om gewoon een goed stukje vakwerk te leveren. God dienen heeft niet alleen te maken met overje-geloof-praten-op-je-werk, maar ook met *gewoon goed je werk te doen.* God dienen kan dus ook door je best te doen voor een goed eindrapport. Je dient niet pas God, wanneer je na een dag hard werken 's avonds nog even in je Bijbeltje leest en tegen de slaap aan het vechten bent. Je dient niet pas God, wanneer je werkt voor een christelijke organisatie met een christelijke doelstellingen. Nee, ook bij dat pensioenfonds, ook in die kledingwinkel of bij die sporthal, ook bij het vakkenvullen in de supermarkt dien je God ...door gewoon je werk te doen... en wil de Geest van God daarvoor in jou werken.

Hoe zit dat dan? Want dat heeft toch vaak niets te maken met geloof? Nou, eigenlijk heeft het alles met geloof te maken. Want wij leren en werken niet, in de hoop dat wij vervolgens nog tijd overhouden voor de dingen waar het echt om gaat in het leven. Nee, *God heeft ons bedoeld als schepselen die werken, producten maken, onze gaven inzetten, onze kennis en kunde benutten.* Als wij in Genesis lezen over het paradijs, dan gaat het niet om een luilekkerland, waar Adam liggend onder een boom de boom aantikte en er een appel naar

beneden viel.... En toen kwam vervolgens de zondeval en moest Adam nu een schop pakken omdat zijn tuintje niet meer vanzelf groenten voortbracht, hè balen! Nee, *in* het paradijs klonk al de opdracht om de aarde te bewerken en te beheren. Om goed werk te leveren. Zo heeft God ons namelijk bedoeld! Precies zoals God Zelf deed. Het eerste wat wij horen in de Bijbel over God, is dat God druk bezig is met *handenarbeid*. De schepping is het werk van Zijn handen, waarvan wij elke zondag zeggen: 'Hij laat niet los het werk van Zijn handen' En de Geest was daar dus bij, de Geest van God Die je heel de Bijbel door ziet scheppen, nieuw maken, dingen in beweging brengen en mensen tot hun bestemming brengen, tot God.

Ik hoop dat er mensen uit onze gemeente de roeping zullen ervaren om in de zending te gaan, of om predikant te worden, of om in de politiek de christelijke stem te vertolken. Maar als u of jij niet zo'n specifieke roeping heeft: jouw roeping is misschien wel achter de kassa. Of aan de vergadertafel. In je huis. Gewoon: om goed werk te leveren. Met aandacht. Met zorg. Om creatief te zijn. Om orde in de chaos te scheppen. Om de dingen die je doet, goed te doen. 'Toen was het avond geweest en het was morgen geweest... en zie, het was goed'. Want zo zie ik Basaleël aan de slag gaan, als projectleider van de tabernakel van God. Misschien hebben ze wel een weekopening gehad, voordat ze aan de slag gingen. Of misschien heeft hij zelf gebeden, voordat hij van huis ging naar zijn werk. Maar de Geest van God werkte ook in hem tijdens zijn werk, toen hij die planken moest schuren en die doeken (wandkleden) kunstig versierde en de priesterkleding met edelstenen inlegde. Nu, doe zo wat je doet, goed. Door een goed product aan je klanten te leveren. Door een goed jaarverslag te maken. Door een eerlijke prijs te berekenen. Door milieubewust te produceren. Door een mooi schilderij te maken. Door van je huis een thuis te maken. Doe je werk zo voor God.

Als je zo morgen aan de slag gaat met wat er op de planning staat..., misschien dat je je werk – de gewone dagelijkse dingen – wel anders zult beleven. Dan kan het nog oersaai zijn, geestdodend, of juist enorm stressvol. Door de zonde is helaas alles van deze wereld aangetast, ook het werk. Ook het werken is vaak zo anders geworden, zo vervormd en niet meer zoals het door God is bedoeld. Maar misschien kijk je er toch op een andere manier naar: **ik probeer wat ik doe, goed te doen, met aandacht en met zorg..., in het vertrouwen op Gods Geest... om God daarmee te eren.**

En misschien zal het werk van Gods Geest dan ook nog op andere manieren tijdens je dagelijkse bezigheden zichtbaar worden. Want het gaat natuurlijk niet alleen om het goede product dat je aflevert en de klus die moet worden geklaard, maar het gaat er ook om hoe je met je collega's omgaat. Hoe je de sfeer op je werk misschien positief kunt beïnvloeden. Hoe je betrokkenheid kunt tonen voor de levenssituatie van degene met wie je samenwerkt. Hoe je misschien de vrucht van de Geest zult kunnen inzetten - u weet wel: die liefde, dat geduld, die zelfbeheersing, die zachtmoedigheid. De Geest werkt namelijk niet alleen in je kennis en kunde, maar ook in je karakter en in je houding. Het gaat er ook om hoe je misschien een voorbeeldfiguur kunt zijn voor jongere collega's. Hoe je bijvoorbeeld kunt laten zien

dat je werk niet belangrijker is dan je gezin. Ook op die manieren kan de Heilige Geest in en door je heen werken, gewoon door de dagelijkse dingen heen.

En als je zo morgen aan de slag gaat – als je de gewone dagelijkse dingen doet voor God, in het vertrouwen dat de Geest in je wilt werken – dan zal dat je hopelijk ook voor bepaalde valkuilen kunnen bewaren. Om even een paar valkuilen te noemen:

Bijvoorbeeld *je over-verantwoordelijk voelen*, een verantwoordelijkheid proberen te dragen die je eigenlijk niet kunt dragen. Als je een beetje verantwoordelijkheidsgevoel hebt, dan kan dat zomaar gebeuren, want mensen hebben het snel door dat jij niet gelijk 'nee' kunt zeggen. Maar je kunt niet alles. Je hoeft niet alles. Je probeert je werk goed te doen, met zorg, met aandacht, maar heel deze wereld en al die mensen zijn van God. Je moet jezelf niet in de vernieling werken, maar wat je niet kunt moet je in handen van God terugleggen. Zijn Geest werkt door en gaat de grenzen over, waar voor ons soms juist grenzen moesten worden gesteld.

Een andere valkuil wat betreft werk en studie is dat je streverig wordt en dat het allemaal wel heel erg belangrijk voor je is. Dat je steeds verder wilt komen en je laat meenemen in die carrièredrift en in het altijd-druk-denken-te-moeten-zijn en in wat-iedereen-normaal-vindt. Die tabernakel van God – hoe eervol het ook voor Besaleël moest zijn geweest dat hij hiervan de projectleider was – dat was ten diepste niet zijn werk, niet zijn prestigeproject. Het was Gods project. *Een knechtje van God zijn*, dat was de taak van Besaleël. Beseffen dat je alles wat je doet – ook de dagelijkse dingen – dat je die *voor God doet*, dat zorgt ervoor dat God op de eerste plaats blijft staan en dat je werk geen afgod wordt en boven God komt te staan. Dat je werk in het juiste perspectief komt te staan, naast alle andere dingen die God je heeft gegeven.

Dit besef – dat je de dingen met zorg en aandacht doet voor God, in de kracht van Zijn Geest – dat kan je soms ook helpen om het vol te houden als je werk bijvoorbeeld heel eentonig is. Of als de werksfeer is verziekt en je met steeds minder zin naar je werk gaat. Of als wat je met passie en enthousiasme hebt opgezet, door anderen weer wordt afgebroken of gewoon niet wordt gezien en niet op waarde wordt geschat. Er kunnen zoveel factoren zijn, waardoor je taak, je werk, vervelend wordt en meer energie vraagt dan eigenlijk nodig zou zijn. Soms moet je dan echt oppassen dat je niet voortdurend rode stoplichten negeert en een grens voor jezelf trekken. Stoppen. Erover praten in ieder geval. Maar ik hoop dat je soms ook iets mag hebben aan hoe wij vanmorgen de Geest van God al in het Oude Testament aanwezig zien: midden in de chaos van in den beginne zweefde de Geest van God over de woeste en lege aarde. Hij was erbij. En ook in die woestijn, tijdens de woestijnreis van het volk Israël, toen er hard gewerkt moest worden aan de tabernakel: Besaleël ging aan de slag, omdat de Geest van God hem van wijsheid en kracht voorzag. Besaleël nam zijn verantwoordelijkheid op zich en hield vol.

Nu, ik hoop dat zo die gloed van Pinksteren over je gewone dagelijkse dingen morgen zult schijnen. Maar misschien hè dat sommigen wel de Naam van Jezus gemist hebben in deze preek, terwijl de Heilige Geest toch alles te maken hebben met het verkondigen van

het Evangelie van Jezus Christus over heel de wereld... Ik ga daarom nog even terug naar die tabernakel, die tent, die Besaleël in opdracht van God en geleid door de Geest, moest bouwen. Wat was ook alweer de reden van dit bouwproject? In Exodus 25, vers 8 horen wij God zeggen: 'zij moeten voor Mij een heiligdom maken, zodat Ik in hun midden kan wonen.' God wilde met Zijn Goddelijkheid op een heel menselijke wijze onder de mensen wonen. Met hen optrekken. Het leven met hen delen. Voor hen uittrekken en hen meenemen. Nu, dat zien wij eeuwen later ook zo prachtig bij Jezus uitkomen. In Zijn Zoon Jezus heeft God nog mooier laten zien hoe graag Hij onder ons mensen wilde wonen. Johannes vertelt in zijn evangelie: 'het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond, letterlijk staat er: Hij heeft onder ons getabernakeld, Hij heeft Zijn tent onder ons opgezet. Zo is Jezus onder ons komen wonen. Omdat God Zijn woning onder ons wilde hebben. Nou, wat was nu de bedoeling van het werk van Besaleël en wat is ook de bedoeling van uw, jouw en mijn werk: **dat wij voor God hier op aarde een woning maken, waar Hij wil wonen**. Dat heel deze aarde een woning zal zijn voor onze HEERE. God heeft ons eerst een woonplaats gegeven: deze aarde. Heel de aarde ligt aan onze voeten. En nu is het onze opdracht om op deze aarde God ter woning te bieden, dat Hij Zich hier onder ons – ik zeg het maar heel menselijk – thuis zal voelen. Daarom moest Besaleël al zijn creativiteit gaan inzetten. Daarvoor ging hij aan de slag. En dat is ook onze taak voor morgen en overmorgen: om de dingen die God ons heeft gegeven om te doen, goed te doen, met zorg en aandacht. Om de liefde na te streven. Om het onrecht uit deze wereld te bannen. Om het misschien met wat minder te doen als wij daar een ander bij helpen. Om ons in te zetten voor de schepping, ook al zouden alle klimaatzorgen je misschien moedeloos of cynisch maken. Om mensen te vertellen aan Wie deze aarde toebehoort en hoe lief Hij deze wereld heeft gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft. Deze aarde tot een woning voor God maken, waar Hij Zich thuis voelt. Gewoon door goed je best te doen voor je examen. Maar ook te bidden voor die zieke persoon in je omgeving. Gewoon door je huis te poetsen. Maar ook om je huis open te stellen en gastvrijheid te tonen. Gewoon door je door de dossiers heen te worstelen morgen, maar ook door 's avonds nog een stukje uit de Bijbel te lezen. De Geest is ook in het heel gewone werk aanwezig... om dat alles te vullen met de goedheid van God... , zodat God zich hier thuis zal voelen. Zodat God Zich thuis zal voelen in je werk, in je dagelijks bestaan, in je bezigheden, in alles van ons leven en samenleven. Laten wij zo ons werk ter hand nemen morgen. Aan de slag gaan, ook al zal ons werk misschien wat minder fraai worden dan dat Besaleël met allemaal goud, zilver en edelstenen. We gaan aan de slag, om in de heel dagelijkse dingen voor God een woning te maken..., totdat het moment zal komen dat Jezus terug zal komen en wij volgens Openbaring 21 een luide stem uit de hemel zullen horen roepen:

Zie de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn. En God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. Dan zal ons werk erop zitten.